

Literaire bijlage bij Mijn weekblad

Charles Dickens (1812 – 1870)

Hij had met zijn verhalen over de leden van de *Pickwick Club* al enige bekendheid verworven, maar tussen 1837 en 1841 verschenen zijn prachtige romans vol realistische schetsen *Oliver Twist*, *Nicholas Nickleby* en *Barnaby Rudge*. Die maakten hem tot de beroemdste schrijver van zijn tijd, vooral door zijn vermogen onvergetelijke karakters te tekenen. *Charles Dickens (1812 – 1870)* was een realistische schrijver omdat hij veel inspiratie ontleende aan zijn eigen ervaringen gedurende een miserabele jeugd.

1843

Charles Dickens *Een kerstlied in proza*

Het is een kille, mistige Kerstavond als de vrekki-ge Ebenezer Scrooge zijn opgewekte neef, die hem een plezierig Kerstfeest komt wensen, afblaft met de mededeling dat het allemaal maar humbug is. Zijn klerk Bob Cratchit stuurt hij naar huis met de boodschap dat hij een vrije dag voor het Kerstfeest beschouwt als een vorm van diefstal. 's Avonds thuis wordt hij bezocht door de geest van zijn overleden vennoot Marley. Die nacht wordt hij achter-eenvolgens meegenomen door een drietal Geesten. Eerst verschijnt de Geest van Kerstmis van Vroeger, die hem beelden uit zijn gelukkige jeugd laat zien. Dan komt de Geest van Kerstmis Nu, die hem toont hoe zijn klerk Bob Cratchit gezellig Kerstfeest viert in een gelukkig gezin, hoewel hun zoon-

tje Tiny Tim aan een ziekte lijdt die hem het leven zal kosten als er geen geld komt voor hulp. De Geest van Kerstmis in de Toekomst laat hem getuige zijn van zijn eigen begrafenis en de liefdeloze reacties van zijn omgeving bij die gelegenheid. Geheel genezen van al zijn kwade eigenschappen ontwaakt Scrooge op Kerstmorgen, verheugd dat hij nog de kans krijgt zijn leven te verbeteren. Hij gaat naar het kerstdiner bij zijn neef, geeft Bob Cratchit de volgende morgen salarisverhoging en wordt een tweede vader voor Tiny Tim, die uiteraard zijn ziekte overwint.

Een fragment

Hij pookte in het vuur en doofde het laatste zwakke vonkje voor altijd uit.

"Laat ik jou nog es horen," zei Scrooge, "en jij zult je Kerstmis vieren met het verlies van je betrekking.--Ge zijt bepaald een groot redenaar, meneer," voegde hij er bij, zich tot zijn neef wendend.

"'t Verwondert me, dat je nog niet in het Parlement zit."

"Wees nu niet boos, oom. Kom! kom morgen bij ons eten."

Scrooge zei dat hij hem nog net zo lief zag hangen, ja, waarachtig, dat zei hij. Hij gebruikte de gehele uitdrukking, en zei dat hij hem nog net zo lief in dat uiterste zou zien.

"Maar waarom?" riep Scrooge's neef uit. "Waarom?"

"Waarom trouwde je?" zei Scrooge.

"Omdat ik verliefd werd."

"Omdat je verliefd werd!" gromde Scrooge, alsof dit het enige ter wereld was dat nog belachelijker was dan een vrolijke Kerstmis. "Goeien middag!"

Scrooge